

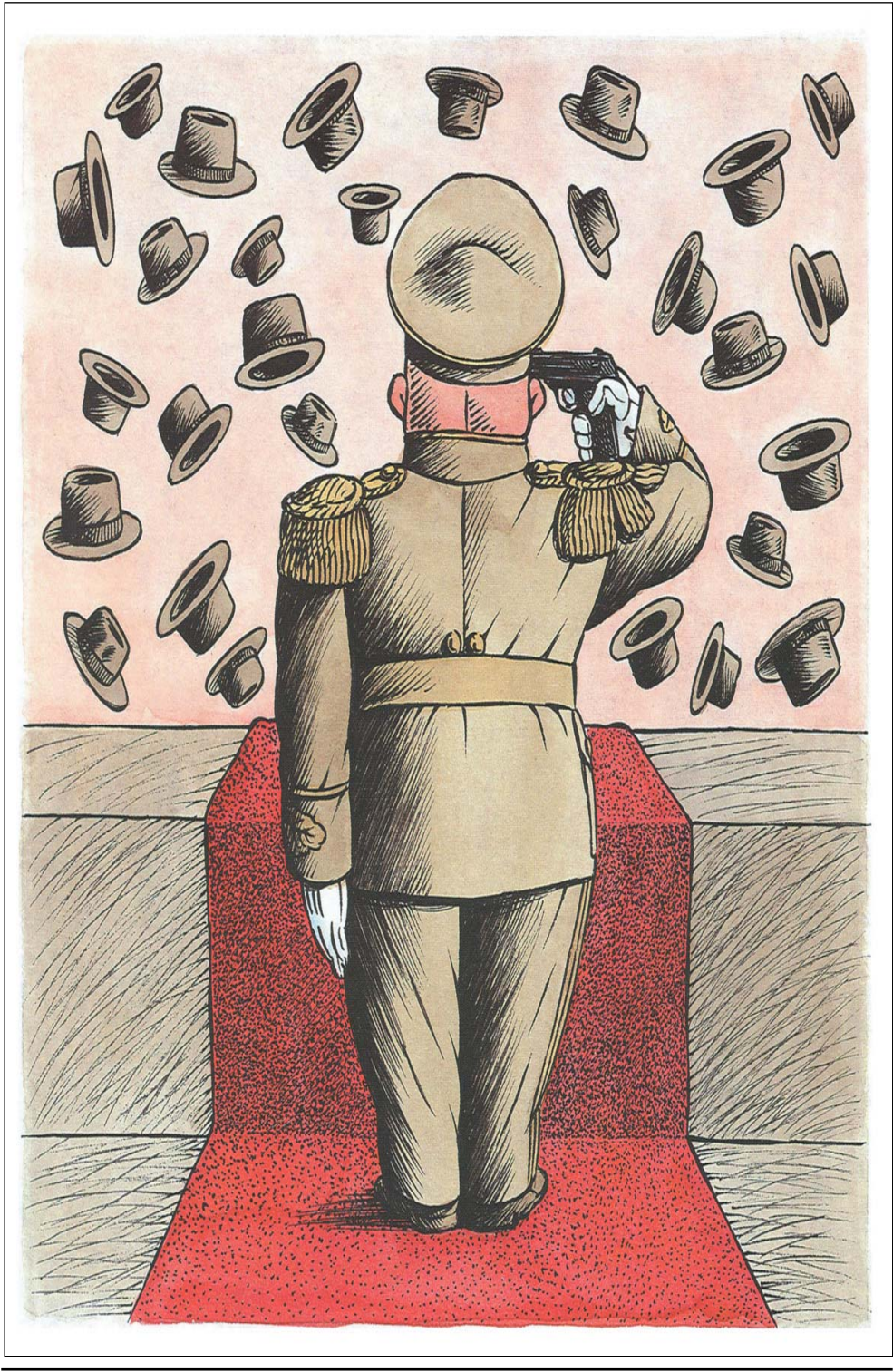

Revistă independentă a epigramei românești de pretutindenii

Director: Viorel MARTIN

Redactor-șef: Sorin-Gabriel VLAD

POȘTA REDACȚIEI

Viorel Martin

Dragii mei cititori,

Concursurile revistei au din ce în ce mai mulți participanți și ceea ce mă bucură este valoarea ridicată a epigramiștilor și a epigramelor. Câștigătorii acestui număr sunt:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „Mândra mea e ca o floare”

Premiul I Nicolae Bunduri cu epigrama:**Mândra mea e ca o floare**

Cu gingășie și candoare,
Cu buze dulci și ochii mari,
Mândruța mea e ca o floare...
Dar satu-i plin de „grădinari”.

Premiul II Dan Căpruciu cu epigrama:**Precizare**

Grațioasă, zâmbitoare,
Cu parfumul ei discret,
Mândra mea e ca o floare,
Dar aspir la un buchet!

Premiul III Ion Cuzuioc cu epigrama:**Când este înțelegere**

Mândra mea e-o gospodină,
Și-are multe în dotare;
Eu o plimb în limuzină,
Ea pe mine-n dormitoare.

Mențiunea I George Bădărău cu epigrama**Părerii**

Stau sfios în jar de lună,
Lângă mândra-mi ca o floare,
Unii spun că încă-i bună,
Eu aș zice: bună tare!

Mențiunea II Laurian Ionică cu epigrama:**Dar parfumul nu mai e**

La tâmplele crepusculare,
Azi, mândra care m-a sedus
Și-acuma este tot o floare,
Doar că parfumul i s-a dus.

Concursul „Nicolae Ghițescu”

Tema : „Șefului meu...”

Premiul I Petru-Ioan Gârda cu epigrama:**Șeful și nevastă-mea**

I-am surprins înlănțuiți
Și, cuprins de îndrăzneală,
Am rostit un „Să trăiți!”:
Șefu-i șef și-n pielea goală...

Premiul II Florina Dinescu-Dinu cu epigrama:**Șeful e un trântor?**

Spulberat e astăzi mitul!
El muncește și socoate:
Cui dă pâinea... și cuțitul
Îl înfige-n cine poate.

Premiul III Vasile Larco cu epigrama:**Grijă salarială**

Primește șeful flori în vază
Și zilnic bea vreo cinci cafele,
Iar cei din jur îl periază...
De i-au luat un rând de piele.

Mențiunea I Janet Nică cu epigrama:**Deconspirare**

Orice turmă, după chef,
Un măgar în frunte are...
E motivul pentru care
Noi dorim s-avem un șef!

Mențiunea II Ion Cuzuioc cu epigrama**Indiferență**

S-a-ntors șeful de la mare,
Și noi suntem plini de-ocară,
Dar de-acum în cot ne doare,
Căci de mâine-i dat afară.

Pentru numărul 10 al revistei *Lumea Epigramei*, temele pentru concursuri sunt următoarele:

Pentru concursul „Alexandru Clenciu”

Tema : „Pe plajă”

Concursul „Nicolae Ghițescu”

Tema : „Eterna prostie”

Vă rugăm să ne trimiteți materiale numai pe *e-mail*, la adresele: lumea.epigramei@gmail.com sau viorel.martin@gmail.com

Viorel Martin

Epigramiștii de sub „Tâmpa”

Grupaj realizat de Nae BUNDURI

Anton PANN

Epitaful unei muieri

(de către soțul ei)

Aici zace nevasta mea,
Din bună norocire,
Zace atât pentru a mea...
Cât și a ei liniștire.

Șt. O. IOSIF

Amicilor

Vă-ntreb amici, încă o dată:
La ce îmi dați târcoale?
Oh, da! Am inima bogată...
Dar buzunare goale!

Unui pesimist

Vorbește, râde cu măsură,
Arată-ți colții plânși și triști,
Căci nu uita: -n literatură...
Te numeri printre pesimiști!

Cincinat PAVELESCU

Unui confrate obscur

Un scriitor necunoscut
O epigramă mi-a făcut,
Ca să-mi răzbun pe autor...
Eu voi citi-o tuturor.

Unui amator

Na-ți epigrama, am citit-o,
Dar nu știi – naiba să mă ia! –
Plăcerea de-a ți-o-napoia...
E singura ce am simțit-o.

Iarodara NIGRIM

Definiție

Epigrama, ce ridică
Veșnic semne de-ntrebare,
E o mare mult mai mică...
Însă cu mai multă sare!

Categorii

Deși nutresc aceleași țeluri,
Actorii sunt de două feluri:
Mâncați din ochi de spectatori...
Mâncați din vorbe, de actori.

Mirel GABOR

Glorie antumă

Poet, ca el, mai mare nu e,
O spun amicii și dușmanii
Și dacă n-are azi statuie,
O va avea. N-a strâns toți banii!

Ludovic HENȚIU

Cluburile Femina

Cluburile feminine
Au un rol ce prinde bine:
Cât nevasta-i la FEMINA...
Stă și omul... la vecina.

Stelian IONESCU

Despre un oarecare

– A scris ceva, vreo poezie,
Nuvelă, un eseu măcar?
– Ei, asta-i bună! Cum să scrie...
De-abia e critic literar!

Un om ocupat
Preocupat de ipoteze,
Elaborate fără grabă,
Când i se cere să lucreze...
Întotdeauna are treabă.

C. POPESCU-Făget

Unor amorezi

Mi-a spus concis că are-un dinte
În contra mea, dar cred că minte,
Căci a lăsat să se-nțelegă...
Că are o dantură-ntreagă.

Mihail COMANICIU

Confesiunea epigramistului

Eu - prieteni am avut,
Dar în trei sau patru ani,
Jumătate i-am pierdut...
Jumătate-i am dușmani!

Constantin TONE

Unui "EX"

S-a înălțat cât a putut
Și-a prins așa puteri de-atlet,
Încât atunci când a căzut...
Făcu o gaură-n buget!

Simbol

Șarpele, bătu-l-ar vina,
Cum doar din venin trăiește,
Reprezintă medicina...
Care-abia se mai târăște.

Gh. Constantinescu – Geco

Unui soț fericit

Câsnicia-i merge strună:
Nu necazuri, nu blocaje,
Are o nevastă bună...
(Am aflat-o din sondaje)

La vârsta a treia

Satisfacții sunt puține,
Rezolvate doar cu tact
Și-n amor, când nu văd bine,
Am lentile... de contact.

Gheorghe SUCIU

Anomalia

Ceva cu soața nu-i a bine,
Că uite-așa, nevinovat,
A scos cuțitul azi la mine...
Să-i curăț niște zarzavat.

La sfârșit de mandat

Veni la dreapta judecată
Cu fruntea sus, cu pieptul scos
Și conștiința împăcată...
C-a ros ciolanul pân' la os.

Nicolae DĂRĂBANȚ

Rugă de ziua mea

Doamne, nu-ți cer nici un ban,
Că-s de-acuma, în etate;
Dă-mi, din anii care-i am...
Măcar prima jumătate!

Corneliu PĂUNESCU**Un neobosit al privatizării**

Prețul - în favoarea țării -
 Reușește să-l ridice,
 Că-i un meșter al vânzării,
 Veșnic tânăr... și complice.

Dan PRUNDOIU-Dan.T**După furtună**

Când - dup-o ceartă cu soția -
 Mă relaxez „la un pahar“,
 Admit, în fine, teoria:
 „Femeia-i răul necesar!“

Alexandru GECSE**Retrocedarea pământului**

Din cât pământ am căpătat
 (Hectare - cam vreo douăzeci),
 Le vând la unul mai bogat
 Și poate-mi cumpăr loc de veci !?

Nicolae BUNDURI**Ce fac edilii brașoveni?!**

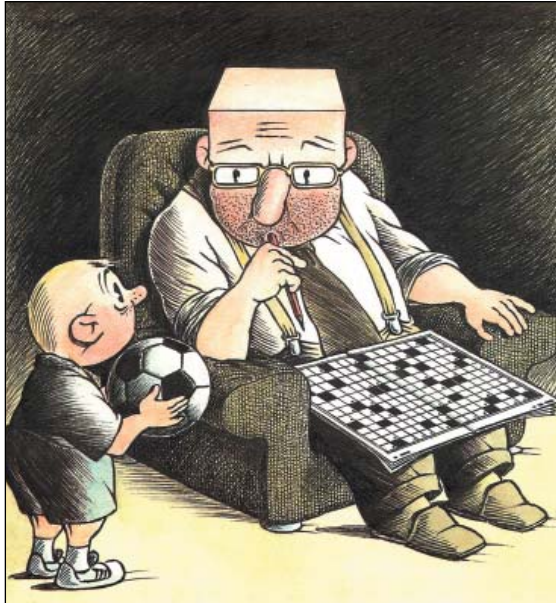
Privind orașul, călătorii
 Constată - prinși de amețeli -
 Că-i plin de sensuri giratorii...
 Și multe, alte... „învârteli“.

Inclinare ... în fața șefului

Prezint, ca orișicare,
 Desigur, cu un rost,
 La șef, o înclinare...
 Înclin să cred că-i prost!

Speranța de viață

În lumea plină de tumult,
 Cu stres și oameni iritați,
 Nevestele trăiesc mai mult
 ...Cu alți bărbați!

ULTIMUL NICOMAH

Joi / 21 martie 2013, Sinaia.

Mijloc de săptămână îndoliată de o ireparabilă pierdere pentru Cultura și Artele românești: funeraliile scriitorului Nicolae-Paul Mihail, știut și răsfățat în lumea artistică, simplu și rezonant: Nicomah. Undeva, în locuința ilustrului dispărut rămâne Opera – gândirea și trăirile Maestrului, mii de pagini de proză, scenariile de teatru și de film, proză și epigramă.

Foste reverii viitoare

Salonul de Caricatură și Umor „Ridendo Dicere Vero”, tradițional în viața culturală a perlei Văii Prahovei, Buștenii, ediția 2012, 3 și 4 august, a fost un nou și viguros turnir al Râsu’-Plânsu-lui național, prezidat de aristocratul Mecena, Emanoil Savin – primarul exoticului oraș de sub Caraiman. Printre acei tari și mari iscători de veselie fără frontiere, ale căror condeie și-au bătut joc – încă prea blând ! – de agresiva prostie românească contemporană și, cu perfidă ironie, de *brandul* nostru primordial care este, de 24 de ani, liota parlamentarilor, dar și a guvernanților acestei năpăstuite României, s-a aflat și Excelența Sa, sinăianul ex-caracalean, Maestrul Nicomah, decanul de vârstă și de onoare al Epigramei... românești. Tot Decani de vârstă și de onoare sunt și cei doi titani ploieșteni, frații Mircea și Nelu Quintus. Nicomah, retras, meditativ, zâmbind circumspect aproape trist, a evitat publicitatea. Asculta duelurile epigramatice, aplauda acolo unde finețea Lui sesiza valoarea ironiei și talentul autorului, privea încătușat de o reverie autumnală, pierdut printre aducerile aminte... Freamătul hazului adus în grădina imperială a Casei moștenite, cu averea muzeală cu tot, de Patrimoniul Țării, de la Cezar Petrescu și excepționalele lui surori, Ștefania Petrescu și Smaranda Cehata, de ceata – de vreo 40 – de epigramiști, parodiști, rondeliști și fabuliști, atingea, doar, statuara prezență a Maestrului Nicomah – sub pălăria albă și în spatele ochelarilor de soare ascunzându-se, încet-încet, acei ani de viață scriitoricească, în mare parte alături de alertul cronicar sportiv și melancolic romancier Eugen Barbu! Toată crema Salonului – Ștefan Cazimir, George Corbu, Elis Râpeanu, Gheorghe Zarafu, Viorel Martin, Efim Tarlapan, Gheorghe Bâlici, Ionescu-Danubiu Radu, a fost trecută în revistă de privirea socratică a Maestrului Nicomah, pre-meditând în spiritul uneia dintre cele mai... constituționale epigrame ieșite din vârful peniței sale: „Tranziția, precum o știți, / I-un drum spre-o lume mai înaltă, / Prin ea vom fi mai fericiți, / Curând, pe lumea ailaltă !” (Unde nu este durere). În schimb, toată suflarea Salonului l-a înconjurat pe Maestrul Nicomah, cu afectiv-ironica afecțiune, neștiind că pentru ultima oară! În cele ce urmează voi reda un extras din interviul pe care i l-a luat maestrului Nicomah, Viorel Martin – directorul „Revistei independente a epigramei românești de pretutindenți” LUMEA EPIGRAMEI, publicat în ediția cu numărul 4 / decembrie 2011, un interviu suculent și auto-ironic. Maestrul i s-a confesat, într-o clipă din rotirea planetei – pe care eu aș fi datat-o calendaristic – amănunt esențial istoriografic – , lăsând posterității cel mai autentic auto-portret: „V.M.: În fond, ce e cu acest Nicomah, preafericitul lotus?”

Consemnare

S-a dus din lumea asta Nicomah!
Am zis un „Doamne, iartă-l!” și un „Ah!”
Dar sunt și trist (deși nu-s trist de fel),
C-a luat și *endograma* după el!

George Zarafu

„N.: Așa s-a numit și tatăl și fiul lui Aristotel, ceea ce înseamnă că mă declar un partizan al gândirii raționale, chiar și în epigramă. (Fără exagerări !). În plus, e și un fel de anagramă a numelui meu oficial. Cei apropiați mă știu de Nicolae-Paul Mihail și, ca să satisfac unele curiozități de stare civilă, sunt născut în Caracal, la 3 iulie 1923, nu am nevastă, nici copii, am fost ofițer până în 1953, veteran de război cu gradul de colonel, invalid, decorat, facultatea de Drept și diverse cursuri militare. După 1953, m-am făcut scriitor, în 1967 stagiar, cu vechimea din 1945 (data primei apariții în reviste), apoi în 1976 membru U.S. plin; după 1989 membru UCIN (cinema) și în 1985, sau 86, membru UER, fondator cu Trifu și de onoare ulterior”. „V.M.: Mai scurt, că ni se termină hârtia ! Pe mine mă interesează cum stai cu epigrama ?”. „N.: Cum să stau... bine spre bineșor! Mai clar: înainte de 1985, am priticit epigrame împreună cu finul Zarafu, încă de prin 1969. Prin 1954 am scos chiar un volum în 20 de exemplare, intitulat „Strofe vechi pentru amici”. Și, mai înainte, altul de uz intern, scrisori din provincie, editat de Eugen Barbu, cu desene de alt vechi prieten, Ion-Alin Gheorghiu, trecut mai demult în lumea umbrelor. Am fost și sunt membru de onoare al următoarelor cenacluri de epigramă: C.S. Nicolăescu-Plopșor, Craiova, al revistei Păcală-Craiova (36 de numere), redactor al revistei Cacealmaua (șase numere cu Geo Olteanu), la Caransebeș, Brașov și Iași, la revista „Cugetul” - Craiova, la Nastratin și... la „Lumea Epigramei”. „V.M.: Văd că ești multilateral dezvoltat!”. „N.: Așa suntem noi oltenii. Parcă n-ai ști! În plus precizez că sunt și cetățean de onoare al orașelelor Caracal și Sinaia. Aștept și alte oferte!”. „V.M.: Văd că de defecte nu spui nimic! Atunci să te torn: nu știi să te joci cu computerul, deși unii ar putea spune că ești cam desuet”. „N.: De-aia nu mai pot eu! Mă consolez cu ideea că nici Homer, nici... (*mutatis-mutandis*) nu au avut mașină de scris și uite ce bine au întors-o din condei! Sper să

finalizez, cu mijloacele mele, cele două proiecte principale pe care le am și cu care am ajuns cam la jumătate. Merge mai greu că scriu și d-ălelalte, nu doar epigrame”: „**V.M.:** Cu alte cuvinte să mai avem răbdare! Păi atunci succes, pastă-n pix și o panglică bună la mașină (dacă mai găsești)!...”. „**N.:** Bogdaproste! Să fie și la tine la fel sau chiar mai bine, dacă se poate!”

Funeraliile Maestrului

Joi, 21 martie 2013, cam pe la orele 12, echipajul Costel Tudorache, Nicolae Stanciu și subsemnatul, aduși val-vâtej în limuzina primului amintit, a depus o impozantă coroană lângă altele vreo 14 așezate pe scările bisericii Sfântul Ilie, din Sinaia. Sub cupola navei / pronaosului sfântului lăcaș, se afla sicriul cu trupul trecut în neființă al Maestrului. Lume, rude, cunoscuți – pe rând, cu flori și priviri consternate, zăbovind – printre amintiri fugare, de-o viață – lângă acela care fusese Maestrul Nicomah. Dintre confrăți, au venit să aprindă o lumânare la căpătâiul maestrului și să-l conducă pe ultimul drum, epigramiștii Gheorghe Constantinescu, din Brașov, Mihai Sălcuțan, din Buzău, Laurențiu Ghiță, Ris Râpeanu și George Corbu de la București, Ștefan Cornel Rodean și Nicolae Miha, de la Sibiu și, poate și alții, dar în tristețea atmosferei nu i-am recunoscut sau observat. L-am întâlnit și pe nepotul lui Nicomah, poetul gălățean Viorel Dinescu. Până la orele 13 ½ două gărzi se succed în jurul catafalcului tăcut, iluminat de lumânări. Șase preoți oficiază apoi slujba despărțirii și a iertării păcatelor defunctului, se împart, după obiceiul creștin, covrigi și batiste, în care s-au legat monede de 50 de bani și câte o lumânare și se cântă apoi „Veșnica pomenire”. Memoria prodigiosului scriitor Nicolae-Paul Mihail este evocată de dr. ing. Victor Viorel Vătămanu – președintele Asociației „Fiii & Prietenii Caracalului”, de doamna Elis Râpeanu, doctor în Filologie, și dl general Constantin Lucescu. Discursuri copleșitoare prin recunoașterea valorii personalității și operei lui Nicomah, încheiate dureros de solemn, cu rândurile d-lui prof. Florin Petrescu, citite de dl dr. Victor Viorel Vătămanu: „...Se spune despre un om, la săvârșirea lui din viață, că „a mai căzut o frunză”. Nu! Cu pierderea lui Nicolae-Paul Mihail a căzut un copac, s-a retezat un brad, s-a frânt un stejar, s-au ofilit florile primăverii ce tocmai a venit... Scriitorul renumit, scenaristul, epigramistul incomparabil, cetățeanul model, dar, mai ales, prietenul apropiat, plin de căldură, „Nea Nicu” va trăi în conștiința romanașenilor și a românilor, prin opera multilaterală și originală, profund umanistă, pe care ne-a dat-o cu osteneala atâtor ani de muncă... A fost un mare ROMÂN! Adio, prieten drag! Fie ca Domnul să te așeze la Dreapta Lui!”

Purtat spre carul mortuar, sicriul cu corpul Maestrului Nicomah a fost întâmpinat de o gardă a Jandarmilor Sinaia, cu salutul de onoare și de adio, cortegiul funerar oprindu-se la cimitirul de la Izvorul Rece, unde, undeva aproape de mormântul lui Badea Cârțan, se va odihni în vecii vecilor Nicolae-Paul Mihail, Maestrul Nicomah !

Serghie Bucur,
scriitor și jurnalist
Florești-Prahova

UMORIȘTI DIN TRANS...PRUTIA

Rubrică susținută de Ion DIVIZA

Teodor POPOVICI, Chișinău

Eu, stomatologul

Îi văd cum fac prostii în stat
Cei mari – miniștri, președinte –
Și numai eu sunt vinovat:
Le-am scos măseaua cea de minte.

Doriința noastră

Pe Ștefan l-așteptăm să vină,
Cu sabia și crucea-n mână,
Când va lovi în mutre crunte,
Să sară stelele din frunte.

Riscuri electorale

De-i mai alegem iar pe ei,
Pe comuniștii cei mișei,
Ne mai rămâne-o trecere...
Între ciocan și secere!

Candidatul, în preelectorală

Cu ouă vechi e împrășcat,
De toată lumea fluierat,
Dar și aplauze primește...
Când cineva îl nimerește!

Filozofie la miting

Adevărul, vorba ceea,
Când e gol, e ca femeia,
Iar de vrei să îl îmbraci,
În minciună îl prefaci!

Doriința

Că bătrânețea-i viitorul meu
De la o vreme nu se mai discută,
Dar totuși eu mă rog lui Dumnezeu:
Să scap de viitor pe la o sută...

Țara viitorului luminos

Muncim, să câștigăm măcar un os,
Iar cum pășim pe calea cea mai dreaptă,
Ne-așteaptă viitorul luminos...
Și dracul știe ce ne mai așteaptă!...

Strigătura săracilor

Fluiera-l-aș fluiera
Pe guvernul cel de gală:
Second hand de nu era,
Azi aveam o țară... goală.

Sfatul moșului

Vrei să urci în posturi nalte?
Nu ajungi cu modestia!
Te ajută, măi nepoate,
Numai banii și prostia.

Între activiști

– Eu admir democrația!
Mi-a mărturisit soția,
Când am prins-o cu-alt bărbat...
Liberal și democrat.

Povața unui avar

Să tot postești în viața ta,
Să umbli slab ca un calic,
C-atunci când te vor îngropa.
Să nu dai viermilor nimic.

Mândrele de altădată

Fost-au tinere, iubite
Și cu fustele boțite;
Astăzi fustele-s călcate,
Numai ele-s șifonate!

Fotografia soatei

Fotografii vreo mie are,
Dar una-mi place cel mai tare,
De-o frumusețe nedescrisă,
Unde-și mai ține... gura-nchisă.

Frumuseți

Soția mea, cu care-mpart o casă,
Decât vecina-mi pare mai frumoasă,
Iar când lipsește dânsa, bat-o vina,
Observ cât de frumoasă e vecina.

Discuții filozofice cu iubita

Mândrei mele eu îi spun:
Frumusețea e un drog;
Timpul e un medic bun,
Dar e rău... cosmetolog.

Consolare

Soața mea demult pofteste
S-o îmbrac împărătește,
Eu îi zic: „Iubito, lasă,
Goală ești ...mai arătoasă!”...

Frumușica

Cu elegantul dânsului port,
Cu-așa un mers și-așa statură:
Cireașa asta de pe tort
Pentru bărbați e o... tortură.

Nevestei eu îi fac pe plac...

Când soția e geloasă
Pe amica mea frumoasă,
Să nu fie amărâtă,
Vin cu alta mai urâtă.

Ah, fetele!

Adolescentă fină sau codană,
Atinge vârsta cea balzaciană,
Iar câte una, nu știu ce să-i fac,
Atinge greutatea lui Balzac.

Întârzierea la serviciu și acasă

Întârzierea, dacă-i mare,
Te-alegi, precis, în repertoriu,
La lucru cu o întrebare,
Acasă – interogatoriu.

Doamne de societate

Mai avem femei cinstite-n lume,
Tare laudate, azi și ieri,
Izvorăște bunul lor renume
Din tăcerea multor cavaleri.

Promenadă

Când la braț pornesc cuminte,
Potrivindu-se în pas,
Soața trece înainte,
Ca să-l ducă ea de nas.

Sfat unei frumoase

Nu umbla după golani,
Cătă unul cu valută,
Căci bărbatul fără bani
Este ca femeia slută.

Doctorița

Când apare-ntr-o fustiță
Cu ciorapii ei de zebra,
Doctorii, oftând, sughiță,
Pacienții toți fac... febră.

Soț mărinimos

Vreau mai multă avuție,
În Italia muncesc,
Dar, cu gândul la soție,
Simt cum coarnele îmi cresc.

Bătrânețe

Femeii, visu-mi de iubire,
Când îi propun o întâlnire,
Cum n-aș putea găsi vreo scuză,
Mă bucur, dacă mă refuză...

De sărbători

Pe un Moș Crăciun, fecior,
Cum numai a fost să-l vadă,
S-a topit de mare dor
Toată... baba de zăpadă!

Nedumerire

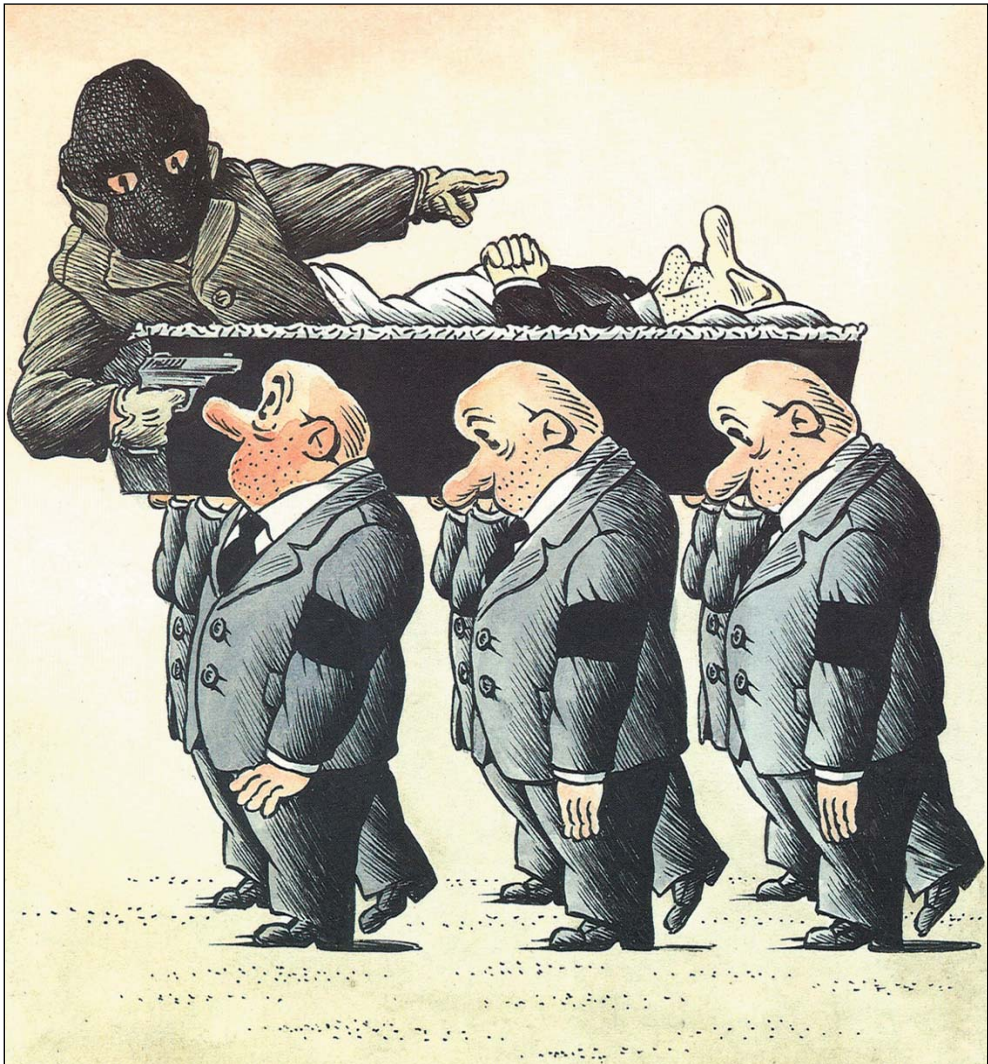
Vrăjitoare, dor și zeie,
Cu un dor ascuns la piept,
Tu-mi iei mințile, femeie,
Și-apoi vrei să fii deștept...

8 martie în unele familii

E ziua când bărbații stau acasă
Și mai gătesc... și totul pun pe masă,
Și li-i atât de mare bucuria,
Că uită să-și mai cheme și soția.

Minunea

Orice ai gândi sau spune,
E femeia o minune
Și te minunezi, firește,
Uneori de ce vorbește.

PRETEXT ANIVERSAR

GEORGE ZARAFU LA 80 DE ANI

**„Am cunoscut întâia dimineață,
În satul denumit Stănilăvești
Și am arat-aproape-ntreaga viață -
Ogorul epigramei românești”
- George Zarafu, „Mărturisire”**

Sunt peste trei decenii de când am avut onoarea să-l cunosc personal pe George Zarafu. Auzisem de el, îi citeam epigramele în ziare, reviste și culegeri.

M-a impresionat, când l-am văzut pentru prima dată la un simpozion, fiind singurul care a apărut pe scenă și și-a recitat epigramele fără a se uita pe notițe.

M-a impresionat că, la toate (re) întâlnirile, recită nu doar epigrame, ci și poezii umoristice, unele cu grad de dificultate ridicat, pe care doar marii actori au curaj să le abordeze. Un profesor ploieștean, care-l cunoaște foarte bine, afirma, zâmbind după ce-l ascultase la un recital: „Zarafu e un Seneca al zilelor noastre”.

Se știe că omul folosește doar 10% din capacitatea funcțiilor creierului, ceea ce trebuie să recunoaștem că este foarte puțin. Pentru a îmbunătăți procentul, memorizării, de pildă, cele trei legi firești ale acesteia, *Înmagazinarea, Repetiția și Asocierea de idei*, trebuie abordate după criterii generale, dar și după criterii speciale, de la individ la individ. Abraham Lincoln, spre exemplu, citea cu glas tare tot ce dorea să memoreze, justificând astfel: „Când citesc cu glas tare, activez două simțuri: mai întâi văd ce citesc, iar

George Zarafu văzut de Leonte Năstase

în al doilea rând aud. Când trebuie să-mi amintesc ce am citit, nu se poate ca unul din cele două simțuri să nu mă ajute;” și, tot el, compara memoria cu „o bară de oțel, pe care greu scrijelești ceva, dar, când ai scrijelit, e aproape imposibil să ștergi”. Nu cunoaștem secretul de memorare al lui George Zarafu, cum a înmagazinat el tot ce știe, cum și cât a repetat, și nici tehnica asocierii de idei. Am putea spune, fără greș, că George Zarafu intră în categoria oamenilor cu memorie de excepție. În lumea epigramei, Zarafu reprezintă un fenomen, unic, recunoscut și apreciat de toți cei care-l cunosc. El știe pe de rost mii de epigrame, poeme, poezii, întâmplări literare interesante cu personaje celebre, scriitori, sau oameni de stat. A fost și a rămas sufletul festivalurilor de epigramă, fiind o „bibliotecă ambulată”, un „depozit mobil” de carte. A spus atât de multe epigrame și versuri, că a

PRETEXT ANIVERSAR

impresionat totdeauna pe toți cei care l-au ascultat de-a lungul vremii. Un regretat profesor și epigramist slătinean, (Nicolae Fulga), spunea într-o epigramă adresată lui G. Zarafu: „*E un depozit colosal, / Atâta epigramă știe, / Că nu-i pot zice „Manual” / El e, de fapt... „Antologie”*”. La rândul său, poetul Florian Saioc spunea că Zarafu „*are o memorie de elefant*” și „...*,un craniu cât o bombă nucleară*”, iar prozatorul Valentin Gustav a zis că nu e „*zaraf*”, ci „*Zar-AS*”. Zarafu este simbolul de azi al epigramei românești, e cel care i-a valorificat toate resursele și i-a dat strălucire.

*

„EPIGRAMA E UN HAP CARE DĂ DURERI DE CAP”- (Culeasă de G. Zarafu)

Ca epigramist, George Zarafu a dovedit, în multe împrejurări, spontaneitate și inspirație. A scris epigrame pe teme date, pe rime date, epigrame umoristice, filozofice, calambururi, epigrame satirice și multe epigrame fiind și editor la titlul unor cărți.

A scris și poezie. Despre epigramele pe teme date, îmi mărturisesc că a abandonat participarea la concursuri, considerându-se victima unor jurizări incorecte.

Aici subliniez faptul că alți confrăți, nedreptățiți la mai multe jurizări, au abandonat definitiv epigrama, ceea ce Zarafu nu a făcut.

M-a încurajat și pe mine să nu renunț la scris, indiferent de rezultate, spunându-mi că „...*juryile sunt trecătoare, iar epigrama e permanentă și adevăratul juriu este posteritatea*”. În stilul caracteristic, tot maestrul Zarafu îmi amintea un aforism al lui Mark Twain : „*E mai bine să meriți laude și să nu le primești, decât să le primești fără să le meriți*”. Paul

Dumitriu i-a adresat o epigramă unde în versurile 3 și 4, spunea: „*Zarafu face epigrame / Record: vreo șapte pe secundă*”, iar, în replică, Zarafu a precizat: „*Când chemarea mă inundă, / Scriu și șapte pe secundă, / Însă fac și-o faptă bună: / Public una la o lună*”. Spre edificare, voi prezenta, selectiv, în continuare câteva epigrame din creația maestrului Zarafu. Încep cu o definiție a epigramei: „*De se-ncinge bine fierul, / Ca o spadă-i epigrama, / Cu trei versuri faci mânerul, / În al patrulea pui lama*”. Iată ce spune Zarafu despre „*Povestea epigramei: Din Olimpul cel cu soare, / Până-n vremurile noi, / Epigrama e o floare / Care crește din noroi*”. Adresându-se „*Unui plagiator: Ciudată-i viața, dragi confrăți, / În cartea vieții de privim, / Cu versuri de la consacrați / El a rămas tot anonim*”. Prezint, din creația sa, această remarcabilă epigramă „*Cărți și cărți: Cu poeții, mai ales / Se destramă câte-un mit; / Unii sunt de ne-nțeles, / Alții sunt de necitit*”. Spontaneitatea este unul din atuurile sale. Îmi amintesc de „*Turnirul marilor orașe*”, era prin anul 1984, când duelau epigramiștii bucureșteni cu ploieștenii, George Zarafu a adresat adversarilor „*găzari*” următoarea epigramă: „*De-i înjuri, nu fac o dramă, / De-i insulti, nu fac un caz, / Dar, de-i arzi c-o epigramă, / Se aprind ca dați cu gaz!*”. Iată și un „*Catren filozofic: De când omul, de când glia, / De când soarele străluce, / Dacă vrei să duci făclia, / Trebuie să porți și-o cruce*”.

Contextual, o altă frumoasă epigramă, pornită de la o șarjă amicală, este cea adresată, la un recital, poetului Matei Alexandrescu, intitulată „*Unui poet cam chel: Dacă vrei să nu se spună, / Că ești chel într-adevăr, / Noaptea să nu stai sub*

PRETEXT ANIVERSAR

lună, / Ziua să nu stai sub păr”. George Zarafu s-a dovedit un epigramist inspirat în orice împrejurare. Iată ce epigramă i-a adresat directorului unei Case de cultură, care l-a prezentat cu numele de Gheorghe Zamfir: „Că mi-ați zis Zamfir, nu-i bai! / Îmi veți da de Paști plocoane, / Dar, să știți, nu cânt din nai, / Mă pricep doar la tromboane!”. Un catren ad-hoc a scris la un festival, „Ion Cănașoiu”, de la Târgu Jiu: „El - ca spirit de elită - / Ne adună, an de an, / La Coloana infinită / A umorului gorjean”. Altă epigramă, demnă de luat în seamă, este cea adresată „Unui prozator care a afirmat că nu are vicii: Nu fumează, nici nu bea, / Nicio ceașcă de cafea, / Nu dă iama prin vecine, / Însă nici nu scrie bine!”, dar și „Unor poeți: Printre nori își poartă pasul / Și presați cumva de Timp, / Neputând urca Parnasul, / Vin pe plaja din Olimp”. Schimbând registrul, redau, în continuare, un madrigal care, de fapt, este o axiomă epigramatică, având titlul „Unei doamne: Doar o epigramă / Vreau să-ți dăruiesc: / Floarea se destramă, / Spinii dăinuiesc”. Dintre multele epigrame la titlu, o aleg pe cea scrisă la lansarea cărții lui Ion Pinteza „Frigul și frica: Fac saftea lui Ionică / Și-i iau cartea. Nu de frică, / Poate într-o iarnă dură, / O să-mi dea ceva căldură”. Într-o manieră olimpiant-testamentară, maestrul Zarafu a scris acest frumos „Autoepitaf: Eu ce-am trudit să fac o carte, / Vă las de-acuma, tuturor, / Doar crucea asta ce desparte, / Trecutul meu de viitor”. În același sens, recent, George Zarafu, și-a adresat sieși următorul catren „La 80 de ani: Eu îi spun, la ani 80, / Altuia mai tânăr: Treci! / Du făclia mai departe, / Până dincolo de moarte!”.

*

GEORGE ZARAFU, EDITORUL ȘI „LUMEA PRIN CARE A TRECUT”

„Mi s-a dat un nume sfânt / De agricultor, / Ca să trag pe-acest pământ / Brazde în umor”- *Mie însumi, botezat Gheorghe (din Gheorgheos, agricultor).*

George Zarafu a îngrijit și s-a ocupat de editarea a circa 1000 de cărți, printre care aproape toate antologiile epigramei românești, culegeri de epigrame, volume de epigramă, unele în colaborare, și multe alte cărți sau reviste. Cu modestie, la acestea, aș adăuga și cele două cărți ale subsemnatului („Acorduri și ritornele” și „Antidot pentru tristețe”), cărți de care nu numai că s-a ocupat personal, dar m-a și convins să le tipăresc. Îi mulțumesc, încă o dată, pe această cale! Iată ce spunea despre antologia „Epigramiști cu sau fără voia lor”, alcătuită împreună cu Giuseppe Navarra: „Am cules aici umor / Din grădina românească / Și-l ofer azi tuturor / Care știu să-l prețuiască”. Ca un credo personal, Zarafu mărturisește: „Ca s-ajung la ideal, / Eu ades m-am închinat, / La maestrul Marțial, / Păstora și Cincinat” (Inscripție pe ediția Cincinat). Înzeestrările sale naturale au generat multe simpatii. Într-adevăr, George Zarafu a fost și este prețuit de marii umoriști, de ieri ca și de azi. Giuseppe Navarra îl aprecia în mod deosebit pe George Zarafu. De-a lungul anilor, au avut amândoi mai multe dueluri de epigrame, din care voi reda un schimb interesant (atac și replică) la unul din primele festivaluri ale umorului -, „Constantin Tănase” de la Vaslui, organizat de regretatul Valentin Silvestru, unde Navarra i-a adresat această epigramă: „Gândesc că n-ar fi rău

PRETEXT ANIVERSAR

s-adopt,/ Un vers măreț la vremea lui: / „Plecat-am nouă la Vaslui / Și cu Zarafu... opt”. Replica lui Zarafu, dată pe loc, nu a fost cu nimic mai prejos: *„Poanta m-a nedumirit,/ Când în minus m-ai găsit,/ N-aș avea nimic de spus / Dacă tu n-ai fi în plus”.* De asemenea, îmi amintesc ce spunea Mircea Trifu despre George Zarafu: *„... Zarafu nu trebuie să lipsească de la niciun recital de epigramă”,* iar Nicolae-Paul Mihail - Nicomah spunea că *„la un festival de umor, fără Zarafu, am fi mai puțini”.* Dar, vorbind despre memorie și spontaneitate, îmi amintesc și de un eveniment petrecut, cu mulți ani în urmă, la un festival de epigramă. Când, pe scenă, recita regretatul Alexandru Clenciu, la una din epigrame, acesta uitase versul trei.

Atunci, Zarafu s-a dus la microfon, lângă Clenciu, și a continuat el epigrama, culegând meritate aplauze. Publicul crezută că așa a fost regia spectacolului. Pe lângă memoria de excepție, George Zarafu are și acea scripă a inteligenței, completând un eveniment, fie cu un catren, fie cu un vers de mare efect, o glumă ori un banc.

E mereu inspirat, mereu pe fază, cum se spune, fiind o prezență, absolut necesară și plăcută la toate întâlnirile de gen. Colegial, el a acordat consultanță multor autori înainte de tipărirea volumelor personale, mai ales pentru cărți de epigramă.

Și-a adus contribuția la îmbunătățirea și repararea multor lucrări literare, a retușat și modificat multe cărți de epigrame făcându-le publicabile și cu prozodie acceptabilă. Mi-a povestit odată că a avut și un caz când unul dintre autori, după ce maestrul i-a modificat aproape toate epigramele, a dat volumul la tipar fără modificările respective, spunându-i:

„...dacă modificam tot, n-aș mai fi fost eu!”. Se zice că în viață reușești jumătate prin noroc și jumătate prin caracter. Nu știu cât noroc a avut în viață George Zarafu, sau dacă a avut noroc suficient, dar caracter a dovedit întotdeauna că a avut și are. Spunea Socrate: *„Caracterul omului este ca umbra ce îl însoțește pretutindeni!”.* Putem afirma că „omul Zarafu” ori „caracterul omului Zarafu” n-a umbrit în mod neplăcut niciun eveniment literar. Nu l-a auzit nimeni intervenind inoportun sau vorbind ce nu trebuie. A știut că *„măsura e lucrul cel mai bun”,* a știut *„să nu fie fără rost neplăcut”* și să-i fie *„mai drag ascultatul decât vorbitul”.* Ne bucurăm întotdeauna când îl avem pe George Zarafu printre noi.

Dintre confesiunile pe care mi le-a făcut de curând, am reținut două mici insatisfacții. Prima, ar fi că cineva a folosit, într-o recentă lucrare, date din „fișierele” dumnealui, uitând să menționeze sursa, (procedură lipsită de *fair-play*), iar cealaltă ar fi o scrisoare primită de la un individ care, de o viață se chinuie să facă o epigramă și nu a reușit, încă, dar îl acuză pe maestrul Zarafu de plagiat după „opera” sa, (procedură plină de tupeu). În înțelepciunea sa, le iartă pe toate. E un privilegiu să ai un asemenea „înțelept” alături, aflând, din când în când, lucruri pe care, ori nu le-ai citit, ori le-ai uitat sau nu le-ai putut reține și pe care el le deapănă cu ușurință.

Se spune că Socrate și Gorgias învățau, reciproc, stând la taifas, primul făcând deseori pe neștiutorul. Mulți au învățat lucruri interesante de la Zarafu, stând, nu doar cu urechea, ci și cu carnețelul și pixul lângă el. Cineva spunea că *„și roboții mai greșesc câteodată, dar Zarafu,*

PRETEXT ANIVERSAR

nu”. Rareori l-am auzit vorbind despre el, familia sa, ori despre părinți. Păstra o rezervă respectoasă. O singură dată mi-a spus că tatăl său, invitat la o ședință cu părinții, a aflat că elevul Zarafu nu avea note bune la toate materiile. Atunci, tatăl i-a spus că are nevoie mai multă de acasă, unde e treabă de făcut în gospodărie și la câmp, decât ca elev întreținut la o școală unde nu prea învață. Atunci a înțeles și s-a pus cu „burta pe carte”. Despre parcursul său ca școlar, ca student, ca profesor, ca editor și alte preocupări, mai pe larg voi consemna, poate, într-o viitoare carte la care, sper, ca tot Zarafu să-mi fie redactor. Cu discreție a tratat „alte preocupări” ale sale. N-am știut, până de curând, că are ca hobby sculptura, și nu mi-a venit să cred când mi-a arătat câteva din lucrările sale. Impresionat, am făcut imediat legătura, spunându-i, măgulitor, că Socrate, în tinerețe a fost sculptor.

Când cineva l-a întrebat de ce a abandonat sculptura, Socrate a răspuns: „De ce să mă străduiesc să dau un aspect uman pietrei, când mulți oameni țin cu tot dinadinsul să pară o bucată inertă de piatră”. În ultima parte a recente sale cărți „Lumea prin care am trecut”, Zarafu a selecționat și câteva din sculpturile sale, sugerând relația cu timpul și

universul artei noastre populare. Asemănător marilor spirite, Zarafu are cultul prieteniei. Mi-a spus odată câteva citate despre prietenie, din care îmi amintesc două: „Prietenia este o egalitate armonioasă” și „Prietenia înseamnă un suflet în două trupuri”, primul aparținând lui Pitagora, iar celălalt lui Aristotel.

Nichita Stănescu, modelul în ale prieteniei, spunea că „A avea un prieten e mai vital decât a avea un înger”. La rândul lui, George Zarafu a prețuit și prețuiește prietenia, după cum mărturisește și în cunoscutul său catren: „Sincera prietenie, / Care-n viață-i un tezaur, / Ca zaraf de meserie, / Eu o prețuiesc cu aur”.

Cei care-l cunoaștem, fie că-i suntem sau nu prieteni, îi mulțumim pentru tot ce a făcut și face pentru epigrama românească, pentru cărțile pe care le-a redactat și îngrijit, pentru tot ce ne-a spus și ne spune și-l prețuim nespun, bucurându-ne că se află printre noi. Să-i urăm la mulți ani și multă sănătate, adăugând prietenește urarea pe care i-a făcut-o, contextual, scriitorul Tiberiu Cristea: „La scumpa ta aniversare, / Sub florile de prin castani, / Ți-aduc o sinceră urare: / S-ajungi bătrân zaraf de ani!”

Constantin Tudorache

VALERIAN LICĂ

Diagnostic

Chiar din epoca străveche
De când și-are rădăcina,
Dragostea-i o „boală veche”
Ce sfidează medicina.

Recidivă

În spital eu sunt persoana
Cu manifestări stupide:
Medicul mi-nchide „rana”
Asistenta „mi-o deschide”.

Bețivul

Un cetățean plin de arțag,
De-un caragialian calibru,
La care mersul în zig-zag
E starea lui de echilibru.

De dragoste

El i-a propus în multe rânduri;
Împiedicată și novice -
Ea cade pudică pe gânduri
Dar uită să se mai ridice.

Democrație originală

Tot ce se face azi în țară
Și rău și bine, bunăoară,
Proliferarea anarhiei
E-n numele democrației.

Sculptorul pe litoral

A petrecut momente grele
De nu credea c-o să reziste,
În „căutare” de modele
L-a prins soția la... nudiste!

Postdecembristă

În actuala existență
Ne remarcăm cu precădere:
Iubita mea prin transparență,
Iar eu prin... vidul de putere!

NICOLAE BUNDURI

Parlamentarii, privind națiunea

Ai noștri demnitari, mai vechi,
Sunt numai ochi, la toate cele,
Dar Cel de Sus le-a dat urechi...
Doar să se scarpine în ele.

Soața mea e o artistă

Soția mea – de farmec plină –
Dansează, cântă pitoresc
Și are o ureche fină...
Aude chiar și ce gândesc!

La întâlnirea epigramiștilor

Sponsorul – cuprins de zel –
Este pus pe cheltuială:
Barzii dorm într-un hotel...
Spectatorii dorm în sală!

La un festival... „anual”

Avem un „sponsor” uimitor,
Ne dă cazare, masă bună,
În cameră, televizor ...
Și drept la un pachet pe lună.

Ultima șansă

Recent, la Domnii mari din Stat,
Justiția le-a fost propice,
Că mulți din ei s-au înălțat ...
Cu-o zi-nainte să-i „ridice”.

După înălțare

La Domnii noștri-am remarcat
Un scop: Mereu să se înalțe;
Și-atât de sus s-au ridicat...
De n-are cine să-i „încalțe”!

Dineu cu „apă de ploaie” la Președinte

Petrecem aici de minune,
Și nu ne-mbătăm – ca la piață –
Că-n „apa de ploaie” ne pune...
Și trei cubulețe de gheață!

CORNELIU BERBENTE**Drumul „scurt”**

Fiind un prea convins adept,
Ca drumul scurt e doar cel drept,
El n-a făcut nicicând ocol,
Și-a dat mereu ba-n zid, ba-n gol.

Unui bancher

Când Banca faliment dădea,
A zis: – Mai dă-o-n aia-mea!
Dar el și astăzi face „sex”
Cu „gaura” din Bancorex!

Strategie

Strategia cum o fac?
Punem proștii în atac!
(Doar iîn caz de disperare
O să-i pun în apărare!)

Responsabilitate

Nu știe prostul că e prost? Accept
Sentința ca pe-un adevăr valabil.
Deșteptul însă știe că-i deștept,
Și-atuncea cine e mai responsabil?

Casnică

Am vrut și eu un pic s-o-mpung:
– Nevastă, parcă-arăți mai bine,
Când nu mă cicălești pe mine!
– Te cicălesc, dar nu te-alung!

În guvernul Ponta

Nu contează cum lucrezi,
Ci contează cum „pontezi”!

Lui Neagu Juvara

Numele i-am scâlciat,
Însă nu s-a supărat.
Și știți care-a fost misteru’?
I-am zis Neagu Juvaeru’.

ACULIN TANASE**Oratorului C.V. Tudor**

Tu pe mulți îi cucerești
Cu discursul tău dibaci...
Și ne place cum gândești!
Mai ales atunci când taci.

Poetului Mircea Dinescu

E drept că o mai faci de oaie,
Dar eu, ca semn că te iubesc,
Ți-am construit vreo trei butoaie...
Din doagele care-ți lipsesc!

Primarului Cristian Popescu-Piedone

Soția m-a tocat de zile
Să mai slăbesc – halal temei! –
Și-am aruncat 50 de kile,
Iar azi sunt... slăbiciunea ei!

Epigonilor

„...Și după noi Potopul!”, urlă unii,
O vorbă ce cutremură și cerul! –
Da-mi place foarte mult ce vor nebunii,
Că, poate-o să le spele caracterul!!!

Lordului din mine

Fiindcă sunt un tip bonom,
Îmi crapă-obrazul de rușine,
Când mă apropii de un om
Și mă îndepărtez de mine!

ION DIVIZA

Cenaclul de la Chișinău – Asociația Epigramaștilor din Moldova

Înființat: 1992 (2007)

Membri fondatori: Ion Diviza, Gheorghe Bâlici, Ion Cuzuioc, Gheorghe Postolache, Ștefan Agache, Teodor Popovici, Loghin Martin-Alexeev

Câteva referințe mai detaliate:

Asociația Epigramaștilor din Moldova a fost înregistrată, oficial, la Ministerul Justiției în martie 2007. De facto, a luat naștere mai înainte. În 1992, am făcut prima încercare de a strânge rândurile umoriștilor, întrunindu-ne la Teatrul *Satiricus*, situat în sectorul Botanica. Atunci, am creat, împreună cu colegii mei umoriști și cu regretatul muzeograf Gheorghe Cincilei, Frontul Umoriștilor din Moldova (FUM) care, după cum ne sugerează și abrevierea, a avut o existență efemeră. Prin 1993-94, câțiva epigramaști ne adunam în ședințe de cenaclu, uneori, acasă la doctorul în filologie Ion Berghia, unde se organizau și concursuri ad-hoc. În ultimii ani, ședințe similare au fost improvizate într-un foisor din grădina lui Teodor Popovici, ceva mai sus de Ambasada Rusiei. La ședințele ordinare ne întrunim în locații mai adecvate – la biblioteci municipale: „Alba Iulia”, „B.P. Hasdeu”, „Târgoviște”, „Onisifor Ghibu”, la „Buciumul” lui Tudor Tătaru și, bineînțeles, la *Satiricus*. Când mai mulți, când mai puțini... Ultima ediție a Anuarului Epigramaștilor Români include 27 de nume din R. Moldova. Bineînțeles, numărul autorilor de epigrame dintre Prut și Nistru este mai impunător, însă

nu e deloc simplu să iei legătura cu toți autorii, mai ales cu acei din provincie. Deci, e greu de spus unde sunt mai mulți epigramaști la mia de locuitori: de partea dreaptă sau de cea stângă a Prutului. Un lucru e cert: în mediul lingvistic de la noi, poluat și rusificat, e mai dificil să scrii epigrame. Și, respectiv, să găsești un public suficient de cultivat, care să-ți guste poantele, îndeosebi pe cele *intelectuale*.

Voi continua cu unele epigrame pe care le-am scris la apariția unor cărți ale confrăților.

La volumul „Gorjul în patru... rânduri” de Grigore-Marian Dobreanu

Să nu te superi că te latru
Dar scrisul tău m-a pus pe gânduri:
Nu-ți iese, nene, doar în patru;
Încearcă în mai multe rânduri!

Gorjul tău din epigramă,
Nu te lasă să visezi:
Ești erou, PANDUR de samă,
De aceea... șchiopătezi!

La volumul „În cursul zilei de azi-noapte” de Eugen Albu

Citind acest volum ciudat,
De Albu lumea o să spună:
Că este foarte talentat,
Fiindcă e picat din Lună.

Domnițe dulci, cu buze coapte,
I-aruncă vorbe tot mai grele:
În cursul zilei de azi-noapte
De ce ne lași cu ochii-n stele?

La volumul „Șchiopătări vesele“ de Gh. Șchiop

Plin de vervă și umor,
Versul său ne delectează
Și defel nu șchiopătează...
Cred că-i scris cu alt picior.

Orice-ai spune, dar lucrarea
Pân' la editură mers-a:
Veselă e șchiopătarea,
Scrierile... viceversa.

La volumul „Cu muza la taifas” de Florina Dinescu-Dinu

Am stat eu la taifas cu-o muză,
– Nu spun cu cine, – o știți și voi –
Și nu-mi gădesc nici azi o scuză,
C-am scris, în loc să fiu... muzoi.

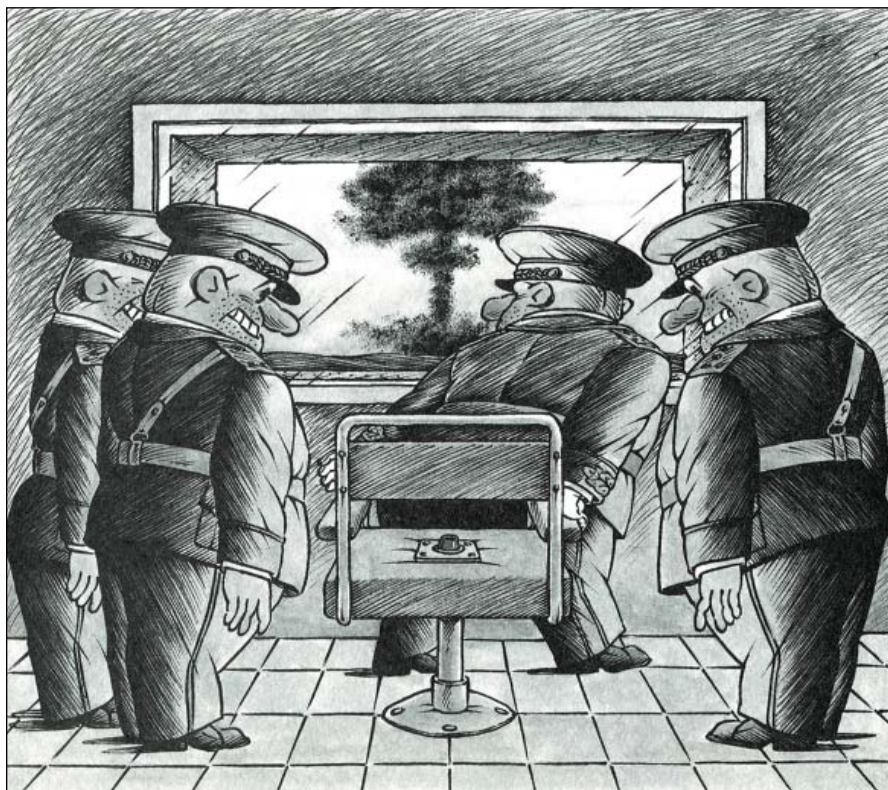
Volumu-i verde ca grădina,
Dar nu aud vreun glas de liră...
Cu cine-ai stat la sfat, Florina?
Știam că muza te inspiră!...

La volumul „Care-s sălbaticii” de Iulian Filip

Când umblă unii ca lunaticii
Pe „al Moldovei continent”,
Tot întrebând „Care-s sălbaticii?”,
Ei se ascund în... parlament.

La volumul „Rochița leneșă” de Iulian Filip

Observă moșul, negreșit,
Când mai glumesc cu el hormonii:
Rochița mult s-a lenevit,
Dar nu așa ca... pantalonii!

DAN CAPRUCIU

Tentația postului

Postu-i bun când, pasă-mi-te,
 Vei petrece-un Paște-n doi
 Prin mătăanii mult smerite
 Cu un iepuraș... PLAYBOY.

Meniu de invidiat

De Paști, femei invidiate
 Vor pregăti în mod normal
 Și ouă roșii încondeiate
 Și deliciosul drob... de cal!

Invazii moderne

Tradiția mereu rămâne,
 E-un atribut vădit lumesc,
 Re-nvie hoardele păgâne
 Și azi prin bănci ne cotropesc!

Fantezii „patriotico-iredentiste”

În Ciuc, se crede un secui,
 Că-i băștinaș, că-i dreptul său,
 La fel precum în mintea lui,
 Se crede-un rus din Chișinău!

Nedumerirea găinii

Ce pasăre ciudată-i omul!
 Și-această veste nu e nouă:
 Așa cum hotărât-a Domnul,
 El a ieșit din două ouă!

Întrebare delicată

Promisiunea de-astă vară
 – Chiar de mai mint și astăzi unii –
 A fost coroana mortuară,
 A bunăstării națiunii?

Presupunere

Femeia, studii an de an,
 Necesită chiar din rutină,
 De-aceea cred că Don Juan
 Era student la medicină.

CONSTANTIN TUDORACHE

Moralitate

În a Domnului Grădină,
 Te abați de la Morală,
 Când vorbești cu gura plină,
 Sau când taci cu burta goală!

Îngrijorare

Într-o lume de ocară,
 Unde strâmbii hotărâsc,
 Nu mă tem de cei ce zboară,
 Ci de cei ce se târâsc!

Axiomă

Pe român, cu-adevărat,
 Două lucruri l-au durut:
 Când se știe cumpărat
 Și când simte că-i vândut.

Vremuri noi

După ce-au plecat „rapsozii,
 saltimbancii și irozii”,
 Peste noi au dat năvală
 Demagogii fără școală !

Medicală

În lumea asta prea hulpavă,
 Pe Hipocratice alei,
 Sunt doctori ce prescriu otravă...
 Ca să te duci mai des la ei.

Unui jurnalist

Plin de persuasiune
 Și de multă fantezie,
 Una vede, alta spune,
 Și-alta pune pe hârtie.

EUGEN POP

(Femei... femei...)

Rurală...

Noaptea, firma-i merge bine,
Unul pleacă, altul vine,
Fi'ndcă mândra mea frumoasă
Face-agroturism de... casă !

...Polițistă

Aproape nu mai e niciuna
Să nu-și dorească grade mari
Și toate-ajung întotdeauna
Întâi și-ntâi... subcomisari !

...Cancelar

În fruntea unei cariere
Oricine poate să rămână
Când se impune, cu putere,
Cu un... Barroso la-ndemână !

Autoapreciere

Poate și prostituata
Seara, la culcuș,
Crede că e preacurata...
...Doar făcu un duș !

Vis de studentă

Facultatea-i oportună,
C-o licență, dacă ai
Prinzi o slujbă foarte bună...
Chelneriță în Dubai !

IOAN TODERAȘCU

Certificatul de căsătorie

Nu e o hârtie oarecare,
Dimpotrivă, eu am constatat:
Că valoarea sa e foarte mare,
Doar plătesc cu vârf și îndesat!

Cu iubita, în parc

Pândind-o să-i fur un sărut,
În timp ce pășeam pe alei,
Ea negru pe alb a văzut
Și-mi spuse, șoptit: „Ăștia-s gay!”

Mercantilism

Dând dovadă de tupeu,
O colegă, bună-amică,
A râvnit la bunul meu
Și a devenit... bunică!

Ciobanul, la bordel

Plătind intrarea cu bani grei,
De cum blondina-i dete „start”,
S-a repezit la sânii ei,
Cu-atâta poftă, că i-a spart!

În dimineața alegerilor

Nu știi nici la momentul actual,
Cu cine-o să votez, în mod concret,
Dar lucrul ăsta-mi pare-a fi normal,
Atâta timp cât votul... e secret!

Învățământ la distanță

Terminând a patra facultate,
I-a venit o strașnică idee...
Și, dorind să fie echitate,
S-a înscris, de ieri, la trei licee!

Probleme urgente

Sunt lucruri ce nu se amână,
Și astăzi pățesc, prima oară,
Să n-am o hârtie la mână,
Taman când să ies până-afară...

CLUBUL UMORIȘTILOR „Ion Ionescu Quintus”

Rubrică de Florina Dinescu-Dinu

PETRU BĂNEȘTI

Semne primăvăratice

Primăvara știm când vine
După fusta la vecine,
Că-și urcă, instantaneu
Tivul lângă decolteu.

Laudă

Cuminte fată
Iubita mea:
Îi zici odată
Și-abia de vrea.

Lăcașul viciilor

În Cotroceni e un palat,
Cu locatari atinși de-un viciu,
Ei intră țațoși, cu mandat,
Și ies pe scara de serviciu.

Surse de venit

Guvernul nostru a greșit
Punând impozit pe venit,
Avea mai mult de câștigat...
De îl puneă doar pe plecat.

De dragoste

Dragă Gheorghe-abia aștept,
Să te strâng cu drag la piept!
Și să ne iubim trei zile.
Te sărut cu dor. Vasile.

ȘTEFAN AL. SAȘA

Efect

Luând Viagra înainte,
Muri pe al iubirii rug
Și-acum nu pot, o, Doamne sfinte,
Să-i pun capacul la coșciug.

Românii au ajuns în sapă de lemn

După ultimul sondaj
Rezultatul ne uimește...
Și există-un avantaj:
Sapa nu mai ruginește.

Hazul moare

Nu mai râde azi românul,
Tace mâlc, nu zice păs!
Așa i-a impus stăpânul,
C-a ajuns chiar el de răs.

În țara lui Papură

Omul e sărac, flămând
Și-n aceste perspective,
Au să vină vremuri când,
Va cârpi prezervative.

Mamă și fiică

Am o-ntrebare creștinească,
Privind pe soacra cea hapsână:
Cum poate-o scorpie să nască
Pe soața mea, care-i o zână?

VIRGIL PETCU

Guvernantiilor

Aduși de al schimbării val,
Prin iureșul învolburat,
Ei duc corabia la mal,
Iar noi o tragem pe uscat.

Metamorfoză

Într-o zi din săptămână
Lupul a fost prins la stână,
Iar sub blană – ce măgar! –
Era hoțul de primar.

Urarea președintelui

Când ne-a urat "Să trăiți bine!"
Gândea Băsescu-n sinea lui:
"Urarea nu-i pentru oricine,
Voi să vă puneți pofta-n cui!"

Azi totul se plătește

Voi cei săraci și cei cumiți
Să nu sperați s-ajungeți sfinți,
Că și la rai (pe cât se pare)
Se cere taxă la intrare.

Filozofia leneșului

Tolănit pe patul moale,
Mângâindu-se pe piept,
Zise-n gândurile sale:
"Prost aș fi să mă deștept!?"

FLORINA DINESCU**În vechea matcă**

Ca treziți din boala somnului
Revenirăm la creștinătate,
Ne rugăm, muncim în libertate
Și suntem în plata Domnului.

Rugăciune

O, Doamne, știm că ne-ai urât
Că n-avem gânduri pure,
Dar nu da omului atât,
Cât poate el să fure!

Peste zece ani

Vom fi dotați cu aparate
Din cele mai sofisticate
Și toți săracii-or să-și prepare
Mâncare la simulatoare.

Echitate

În spiritul de echitate,
În statul de drept azi se cere:
Puterea să aibă dreptate,
Dreptatea să n-aibă putere.

Structura politicianilor

Sunt din material ales,
O stofă bună, nu otreapă,
Culoarea și-au schimbat-o des...
Dar n-au intrat la apă.

Duel

Virgil Petcu – Constantin Tone

FILOZOFIA LENEȘULUI

Tolănit pe patul moale,
Cu alura-i de-nțelept,
Zise-n gândurile sale:
– Prost aș fi să mă deștept !

Virgil Petcu – Ploiești

Mă străduiesc să nu te-omor
Cu poante, dar te fac atent;
Ai fi și tu nemuritor,
Dacă-ai avea ceva talent.

C.T.

Tu cu sabia mai boantă,
În duelul ce-l accepți,
Dacă îți arunc o poantă,
Sigur nu te mai deștepti !

Constantin Tone – Brașov

Cu poante scoase din ceasloave,
Vrei să-mi arăți cam cine esti ;
Dar le consider doar brașoave
Și ți-le-ntorc... ca la Ploiești.

V.P.

Duelul vezi că îl accept,
Ca pe ceva neprevăzut;
Că, sunt de când mă știu deștept,
Dar tu, rămâne de văzut .

V.P.

Îmi este mintea-n goluri grave
Și nu mai pot să mi-o mai storc;
Când la Ploiești se scriu brașoave,
Normal că nu pot să le-ntorc !

C.T.

Rămâne de văzut s-aștepti,
Ca spadasin cum mă comport.
Și-s bucuros că mi-l accepți;
Ești ca și mort !

C.T.

Duelul nostru s-a sfârșit,
Că muza te-a cam părăsit,
Iar mintea-ți este precum spui,
Și-ar fi păcat... să faci pui !

V.P.

Chiar dacă simt că-mbătrânesc,
De moarte nu vreau să vorbesc.
Îi las pe-aceia care vor,
Că eu... voi fi nemuritor.

„LUMEA EPIGRAMEI“ ... BRĂILENE!

(fantezie)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	36		42	29		41	60	22	58	57
2	37	38		28	8			14	7	31
3	24	25		27	18			59		10
4			19	26	20	21			9	
5	54			11	23	17	56			
6	39	51			15	16		12	13	
7		46	43				4		30	33
8	1	40		5			3	32		
9	45	47	48		52		50		55	35
10	2		49	44	6	53		34		

ORIZONTAL: 1) Împilare. 2) Ajuns din urmă – Localitate în Paraguay. 3) Lungul șanțului – BEJENARU (Viorica) întoarce capul la chebab! 4) Vrea să-și depășească semenii – Codul aeroportului Fort Collins (SUA). 5) Careul lui SCĂRLĂTESCU (Puiu)! – Dispărut în ceruri – Doamna lui CRUCEANU (Nicolae-Dan), întoarsă la aeroport! 6) Localitate în India – Ligamentul lui GHEORGHE CONSTANTINESCU! – Ține lumânarea. 7) Arbust ornamental – Nu sunt drepte. 8) Apariția lui FURTUNĂ (Aurel) în plin taifun! – Zănatec marginalizat! – Ținut în Japonia. 9) Abreviere pentru unitatea monetară europeană. – A declama. 10) Lipsit de vioiciune.

VERTICAL: 1) Secretă hrană pentru albine. 2) Polițai din Bărăgan! – Fus pentru răsucit. 3) Cașcaval... prăjit. – Nimicuri împrăștiate pe la GRIGOROIU (Ion)! – E ușa neînchisă la MUSCALU (Maria)! 4) Aliaj galben-auriu – Pricaz care nu se datorează unei dușmăni din trecut! 5) Mic remorcher (pl.) – Strigătul CORBULUI. 6) TITI TURCOIU – A-ți lua ochii – Domnul... doamnei KERESTELY (Mihaela)! 7) Intră în articulație. 8) International Journal of Banking and Finance (siglă) – Egal cu zero. 9) RODICA HANU – Rămași perplecși. 10) Protozoare de apă dulce – Căluțul lui PĂTRĂȘCAN (Costel)!

Dicționar: JHU, FNL, RAO, UMI, ECU, IJBF.

P.S.: Căsuțele numerotate indică, în ordine alfabetică, numele a 11 epigramiști brăileni (1-6, 7-13, 14-17, 18-20, 21-25, 26-31, 32-35, 36-41, 42-48, 49-55, 59-60), membri ai cenaclului al cărui nume îl aflați din căsuțele rasterate.

Nelu VASILE, Turburea, Gorj

Quintus văzut de Zarafu

Ion Ionescu Quintus (1875-1933)

(80 de ani de la deces)

Născut la Ploiești, jurist, om politic liberal, primar al orașului Ploiești, membru în Adunarea deputaților ca deputat de Prahova.

Ion G. Ionescu și-a luat pseudonimul Quintus în anul 1896, când a publicat primul său volum de *Epigrame*. A mai publicat *Clipe vesele, Cazuri și ne cazuri* (1904), *Epigrame* (1931).

A colaborat la: „Belgia Orientului”, supl. al ziarului „Adevărul”, „Adevărul literar și artistic”, „Flacăra”, „Gazeta cărților”, „Adevărul”, „Drapelul”, „Prahova noastră”, „Ploieștii”, „Lumina”, „Depeșa Prahovei”, „Luptătorul” etc.

Este amintit de G. Călinescu în „Istoria literaturii române”, 1941.

10 epigrame selectate de G. Zarafu:

Unui fabulist

Știu că multe animale
Să vorbească au puțință
Și aceasta chiar matală
Dovedești cu prisosință!

Unui scriitor

Dacă scapi de sărăcie
Spui că nu mai scrii deloc,
Joacă la o loterie...
Poate c-om avea noroc.

Unui epigramist la apariția vol. de epigrame

Scopul epigramei fine
Tu l-ai înțeles greșit,
Râde cel ce l-a citit
Nu de alții, ci de tine.

Pe mormântul unui soț, îngropat la un loc cu nevasta

Plângeți pe-un nevinovat,
Îngropat sub crucea asta,
După cum vedeți, nevasta
Nici aici nu l-a slăbit.

Miniștrilor de justiție

Dacă tribunalu-acuma
E clădit în Piața Mare,
E ca să arate numa
Că dreptatea-i de vânzare!

Mariei

Că te-am iubit ca un nebun,
Deloc nu am tăgăduit,
Și, dacă vrei, și-acum ți-o spun:
Am fost nebun când te-am iubit!

Celor de jos

O, sărmană talpă-a țării,
De-a ta soartă mă-ngrozesc,
Cei din fruntea guvernării
Rând pe rând, te pingelesc!

Plâns și râs

Amar m-au plâns întreaga viață
Și cei deștepți și cei netoți,
Dar eu, acoperindu-mi fața,
Am râs de toți!

Deputaților

Cu gesturi largi, făcute-n vânt,
De cuvântări voi v-ați ținut,
Dar niciodată n-ați putut
Ca să vă țineți de... cuvânt!

Unui plagiator

Fără împrumut socoate
Traiul nu-i ușor, cum vrei,
Eu iau bani de und' se poate,
Tu - de unde poți - idei!

POEZIE UMORISTICĂ

Strategie riscantă

Iubita mea, să nu ai teamă
Să vii la mine în iatac.
Îți garantez, de bună seamă,
Nimica rău nu o să-ți fac!

N-oi ridica nici o privire,
N-oi face gest necugetat!
Tu știi că-mi e sădit în fire
Să îmi respect cuvântul dat!

Dar teamă mi-e peste măsură,
La legământul meu deplin,
Să nu aud din dulcea-ți gură:
„Atunci la ce bun să mai vin?”

Eugen Ilișiu

Sirenele de pe internet

Cum nu aveam motive de-un sonet,
M-am avântat ca miticul Ulise,
C-un enter am intrat pe internet,
Plutind în voie pe-un ocean de vise...

Și-am dat peste sirene, berechet,
Ce mă-mbiau la jocuri în culise,
La modul aluziv și indiscret,
Să le-accesez prin locuri nepermise...

Dar pentru asta să-mi deschid un cont,
Să mă-mprumut la bănci sau de la C.E.C.
Și prevăzând ceva la orizont,

În jocul lor n-am vrut să mă implic,
Și-am procedat precum eroul grec:
Legatu-m-am de mâini să nu dau... click!

Iulian Bostan

Confirmare

Un bolnav
Firav
Intră în cabinet
Și îi spune doctorului încet:

– Am o boală
Nasoală,
Ce se cheamă
Că nu sunt băgat în seamă!

Doctorul îl privește,
Clipește
Și zice vehemen:
– Să intre următorul pacient!

Eugen Ilișiu

Poetul

(mie însumi)

Încearcă-n disperare, de la o vreme-ncoace,
Fugind de la domeniul ce-i dase consacrare,
Să scrie poezie, talent văzând că are,
Rămână după dânsul și versuri, chiar sărace!

În tehnică scrisese destul, apreciabil,
În zona epigramei, a tipărit și carte,
La fel în strategie, management, aparte,
Produse de nivel; la scris e laudabil!

Dar, totuși, poezia e cea mai rafinată,
Românul, se cunoaște, de mic e pus pe versuri,
Așa că face omul eforturi și demersuri,

Să scrie poezie, sensibilă, curată,
Să placă cititorilor, la critică discret,
Iar el, la bătrânețe, să fie și... poet!

Titi Turcoiu

POEZIE UMORISTICĂ

Povestiri din burta mamei

Stăteam în burta mamei, solo,
Chircit, ca într-un sac.
Venea și tata pe acolo
Să vadă ce mai fac...

Dar tatii nu-i eram prea drag
Căci mă-nghiontea, grăbit,
Și mă-mproșca dintr-un ciomag,
Cu lapte covăsit...

Mă luă apoi un val tsunami
Pe ape-nvolburate
Și am ieșit din burta mamei
Într-o maternitate...

Și, cum eram zbârcit și mic,
Cu toți-au aruncat
Priviri piezișe spre buric,
Și-au zis că sunt băiat.

De-atunci, cu o comandă scurtă
Mereu sunt sfătuit:
Să intru, iar, la mama-n burtă...
Pe unde am ieșit!

Eugen Ilișiu

Nudistele

Se practica, la mare, în zone marginale,
Expunerea la soare, dar fără de costum,
Cu scop terapeutic sau panaceu postum,
La Techirghiol, 2 Mai sau spații speciale.

Bărbați, femei, copii, cu boli sau sănătoși,
Străini sau cunoscuți, localnici, familiști,
Stăteau pe plajă ziua, mai supli, mai burtoși,
Să lepede cu jena: stăteau doar la nudiști!

Dar astăzi Litoralul, din nord până la sud,
Constați, cam cu stupoare, că-i invadat abil,
De tot ce-i feminin, bronzându-se «la nud»:

De tinere cu busturi model sau de copil,
Mămici mai visătoare și doamne cu podoabe
Trecute de o vârstă și foarte multe... babe!

Titi Turcoiu

Capra vecinului

Măi vecine, măi vecine,
Capra ta nu-mi cade bine!
Cel mai mult mă necăjește,
Că, dihania trăiește...

Mor, când văd că paște iarbă,
Nu îmi place c-are barbă,
Ied că-ți face, la soroc,
Că ai brânză-n poloboc,

Că-ți dă lână, de suman,
C-are behăit sopran...
Poate să mă întristeze
Și că-ți face căcăreze!

Dar, așa mi-a fost destinul:
Are capră, vai, vecinul!
N-am avut și eu noroc,
De-un vecin mai sărăntoc...

Știu! Vecinu,-n viață, are
Importanță foarte mare,
Căci el poate să ofere
Fericire sau durere!

Eugen Ilișiu

„RĂUTĂȚI ȘI MICI SCANDALE”

Rubrică realizată de Constantin Tudorache

Lui Nae Bunduri pentru cartea:

„Secretele unui gură spartă”

Geaba scrii cu multă artă,

Cu talent și fantezie,

Dacă gura ta cea spartă

Spune multe la beție!

C.T

**Unui confrate care mi-a trimis
volumul său de epigrame**

Ar trebui, în mod firesc,

Să cer despăgubiri morale,

C-am rezistat să răsfoiesc

Un sfert din cartea dumitale.

C.T

Marelui maestru M.S.

Tipu’ ăsta durdului,

Cu chelia gogonată,

Mare-a fost de când îl știu

Dar maestru... niciodată!

C.T

Concursuri de epigrame

Concursurile mă-ntristează,

Prea stau progresului în drum...

Nu-mi plac nici cei ce jurizează

Și, evident, nici felul cum!

Nic. Petrescu

Unui pretins epigramist

Cu covrigi și vinul cramei,

Dumnealui a asaltat,

Toată lumea epigramei,

Cucerind-o-n... lung și-n... BLAT !

C.T

JURIZĂRI (eminesciană)

De-i goni, cu tot norocul

Și lucrări notabile,

Te urmează în tot locul

Jurii... mizerabile.

C.T.

UNUI LIDER

Din scurta sa comunicare,

În evidență a ieșit,

Lectura cărților pe care

...Nu le-a citit!

C.T.

**Lui C. Tudorache, care modifică
epigramele altora**

Doar atâta îți pot spune,

Dacă mergi pe astă cale

Și vrei să le faci mai bune:

Schimbă-le pe ale tale!

Nelu Quintus

Epigramistului George Corbu

Epigramist de vrei să fii,

Ai să trăiești aceeași dramă:

Mii de catrene ai să scrii

Și, poate, nicio epigramă!.

Aurelian Păunescu

**Lui George Corbu care subapreciază
volumul meu „Muzică ușoară”**

Ce nu poate ea să-ți dea,

Nu-i cere muzicii ușoare,

Cum de la un corb n-ai vrea

Triluri de privighetoare

Tudor Măinescu

Unui „mare” epigramist, avocat și
„președinte” de cenaclu
Cu el, când văd cât e de mare,
Aș conversa doar un moment,
Să-i pun o singură-ntrebare:
„Ți-ar fi plăcut să ai talent?”

Nic. Petrescu

PESIMISM

Cum să nu fim pesimiști,
Când trăim această dramă:
Peste tot epigramiști,
Nicăieri o epigramă.

Aurelian Păunescu

Dezlegarea careului de cuvinte încrucișate: NAPASTUIRE – EGALAT – JHU – CANAL – EB – G – T – EMUL – FNL – AR – APUS – AE – RAO – EC – NUN – ISOP – INICE – FU – ZC – UMI – ECU – RECITA – R – SPALACIT. (FRUNZĂ, HANGANU, JECU, LEU, LIPCA, MALACU, MECA, NEGRUȚ, POPESCU, SCARLAT, ȘERBU; ȘTEFAN TROPCEA).

Secretar de redacție: George **Zarafu**

Colectivul de redacție:

Eugen **Albu**, Corneliu **Berbente**, Corin **Bianu**, Vasile Til **Blidaru**, Iulian **Bostan**, Nicolae **Bunduri**, Grigore **Chitul**, Grigore Marian **Dobreanu**, Laurențiu **Ghiță**, Gheorghe **Grosu** (București), Ion **Grosu** (Galați), Vasile **Larco**, Nicolae Paul **Mihail**, George **Petrone**, Constantin **Tudorache**, Nichi **Ursei**, Nicolae **Ioniță**, Leonte **Năstase**.
Răspunderea pentru materialele publicate revine exclusiv autorilor.

Ilustrăm acest număr cu un grupaj din caricatura rusă, alese Nicolae **Ioniță**.

Editura SEMNE

Str. Barbu Delavrancea, nr. 24, Sector 1, București

Tel./fax: 021.318.83.44

Adresă web: <http://www.semneartemis.ro>

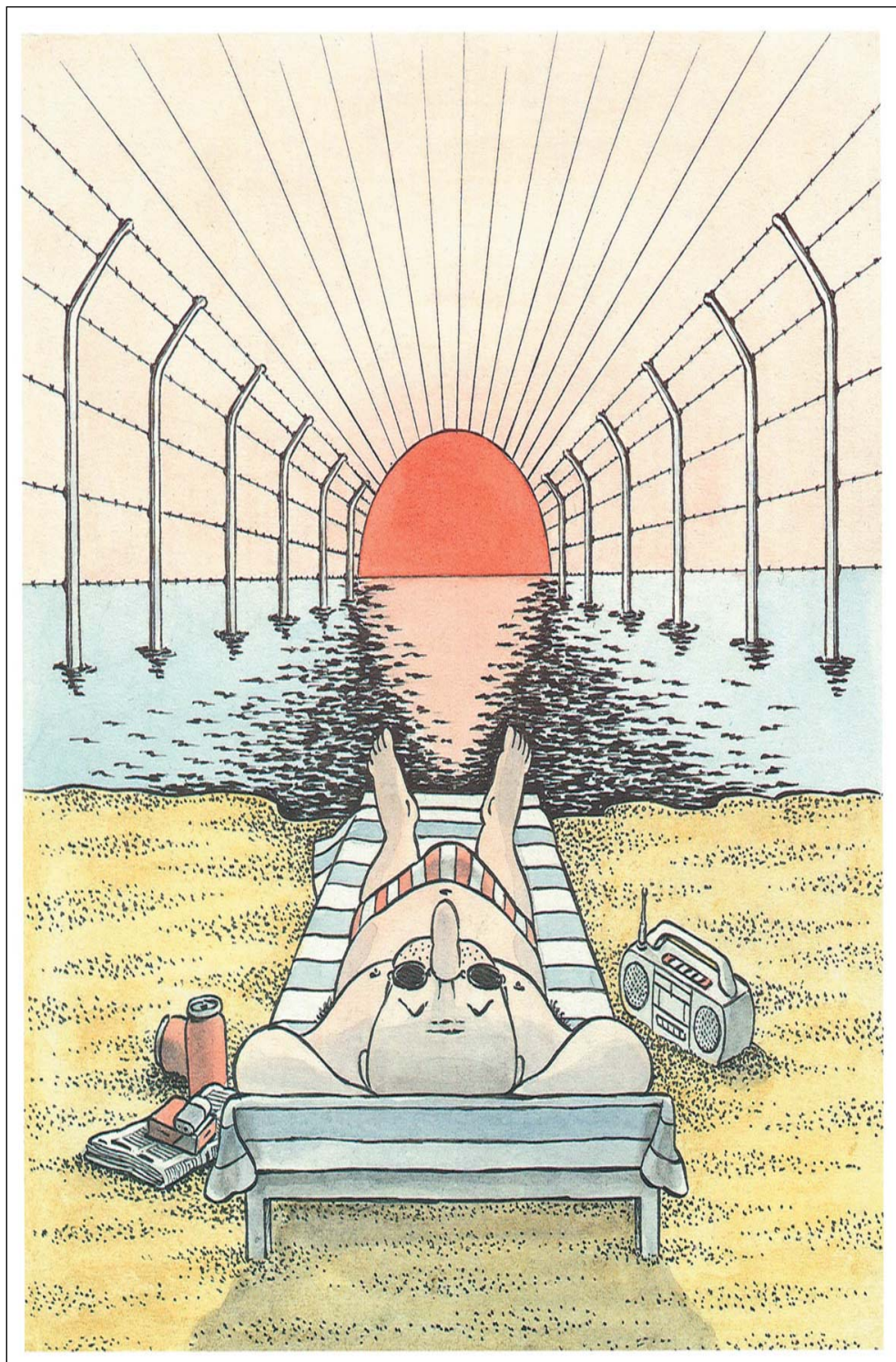
E-mail: office@semneartemis.ro

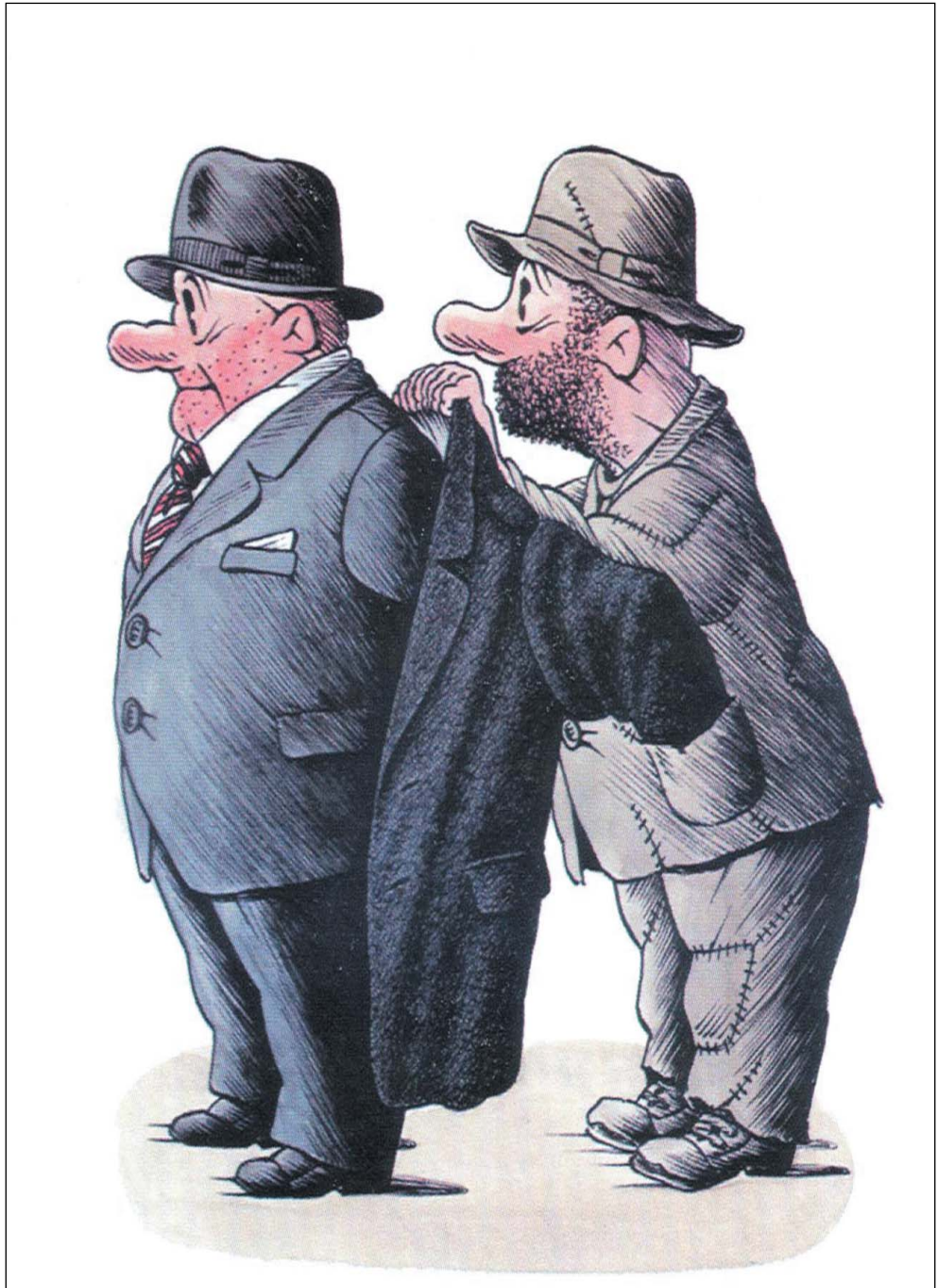
*Editură acreditată de Consiliul Național al Cercetării Științifice
din Învățământul Superior (CNCSIS)*

Difuzare:

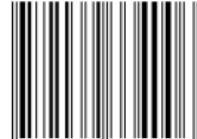
Tel./Fax: 021.311.49.36 ; 021.310.74.59

E-mail: difuzare@semneartemis.ro

ISSN 2069-3346

9 772069 334006 >